

Disse Betragtninger vil jeg imidlertid bede op-
 tagne som specielle, i Anledning af den Argu-
 mentation, Comiteen har brugt. Derimod skal
 jeg tillade mig i Almindelighed om dette Spørgs-
 maal, Maismelets Beskatning, at fremhæve
 nogle Synspunkter, hvorfra denne Sag er
 bleven betragtet her i Thinget. Der er under
 Sagens 1ste Behandling blevet fremhævet spe-
 cielt, at saalange Arbejderreglementet, som
 gjælde for de vestindiske Der, stod ved Magt,
 var det meget misligt, til samme Tid som det
 indskrænker den Dagløn, som den frie Arbejder
 kan tage, og binder hans frie Virksomhed i
 at lægge Skatter paa hans første Fornødenheds-
 gjenstande. I Principet skal jeg ikke erklære
 mig uenig hermed; det maa vistnok saaledes
 opfattes, naar Sagen betragtes alene fra et
 theoretisk Standpunkt; men jeg troer, at man
 for det Første, ved at betragte Arbejdsregle-
 mentet maa tage Hensyn til, at det ikke alene
 indeholder Indskrænkninger for den arbejdende
 Befolkning, men ogsaa Begunstigelser, og det me-
 get væsentlige Begunstigelser, der sikkert ere mere
 til Arbejdsbefolkningens Fordeel end til Plantage-
 ejernes, der ingenlunde have vundet ved Over-
 gangen fra den forrige ufrie Tilstand for Re-
 gerne til den nuværende frie. Jeg troer, at de Be-
 stemmelse, som saaledes ere trufne for, at gjøre
 Overgangen saa lidet brat som mulig i det
 Hele, hvormegen Tvivl der end kan være om
 deres Enkeltheder, have vist sig ret hensigts-
 mæssige. Jeg troer, at, naar man sammen-
 ligner de danske Coloniers Tilstand med andre
 Coloniers, hvor man har emanciperet efter me-
 get forskellige Grundsaetninger og gjort Over-
 gangen mere brat end i de danske Colonier,
 frembyder den ingen Grund til Klage. Jeg vil
 imidlertid for at blive ved den specielle Opfat-
 telse af Sagen, som her kommer i Betragt-
 ning, for et Dieblit indrømme, at Arbejderreg-
 lementet ikke er ønskeligt som det er; jeg vil
 indrømme, at det bør og maa snart forandres.
 Men, naar nu dette er Tilfældet, at Arbejder-
 reglementet, som efter sin Character kun er
 midlertidig og om kortere eller længere Tid
 maa forandres og afløses af meget friere Be-
 stemmelse, ja maaskee efter en kort Tids For-
 løb de allerfrieeste Bestemmelser, — Bestemmel-
 ser, som tilstaae den fri arbejdende Befolkning

paa de vestindiske Der ganske samme Frihed,
 som de frie Arbejdere her hjemme, — da fo-
 rekommer det mig dog noget betænkeligt at
 have støttet nuværende Lov, hvis Grundser
 ere bestemte og bestemte for et langt længere Tids-
 rum end Arbejderreglementet og rettet dens Bestem-
 melse efter Arbejderreglementet. Naar disse
 Forandringer i Reglementet ere indtraadte,
 ophører jo den Grund, som man af dets Be-
 stemmelse har hentet mod Maismelets Beskat-
 ning, og der bliver da, forekommer det mig,
 ifkun tilbage reent philanthropiske Grunde.
 Naar der da spørges om, hvorvidt den danske
 Regjering ligeoverfor menneskekærlige Grunde
 kunde ønske at stille sig paa noget andet Stand-
 punkt end Rigsdagen, da behøver jeg vistnok
 ikke at udtale, at Regjeringen ønskede ganske
 at kunne være af samme Ansuelse som Rigsd-
 dagen. Jeg troer, at Rigsdagen ikke kunde
 tage nogen Bestemmelse til Fordeel for den
 frigitte Befolkning derovre, som ikke Regjer-
 ingen, naar den forøvrigt af andre Hensyn
 kunde gjøre det, ganske vilde give sit Bifald.
 Jeg troer neppe, der er nogen Regjering i
 Europa, som har Krav paa den Roes, at
 have tidligere og i større Udstrækning sørget
 for Negerbefolkningen end den danske. Jeg
 troer, at naar andre Magter ere komne Dan-
 mark i Forkjøbet med Hensyn til Emancipa-
 tionen, har Danmark maaskee alene Ret til at
 have den Bevidsthed, at det Danmark har
 gjort for Negerne, er gjort af virkelig men-
 neskekærlige Hensyn, uden at der har ligget
 nogen anden dybere politisk Grund bag ved,
 og jeg troer, at naar man seer hen til den
 Tilstand, hvori Negerbefolkningen befinder sig,
 ikke alene efter men ogsaa for Emancipatio-
 nen, troer jeg heller ikke, at der er nogen Grund
 til at sætte den danske Regjering, saavel den
 foregaaende som den nuværende, tilbage for
 andre Landes Regjeringer. Naar jeg altsaa
 her paa Regjeringens Vegne maa udtale mig
 imod at Maismeelsbeskatningen, saaledes som
 det er foreslaaet, ophæves, maa jeg bede det
 vel erindret, at det ikke er fordi Regjeringen jo
 deler de samme menneskekærlige Ansuelser, det sam-
 me Ønske om at kunne komme den frigitte forte
 Befolkning paa Verne til Hjælp som det ærede
 Udvalg, og hvilkensomhelst af Thingets Med-